

blinde door het kruisteken. Op weg naar huis komt hij Sixtus tegen, die de marteldood tegemoet gaat. Laurentius wil met hem sterven en zegt tot hem ²⁰): „Quo progredieris sine filio, pater? Quo, sacerdos sancte, sine diacono properas? Numquam sine ministro sacrificium offerre consueveras. Quid in me ergo displicuit, pater? Num degenerem probasti? Experire certe utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisisti dominici sanguinis dispensationem.” Dat is: Waarheen gaat gij zonder uw zoon, vader? Waarheen, heilige priester, haast ge u zonder uw diaken? Nooit placht ge zonder uw dienaar het offer op te dragen. Wat heeft u in mij mishaald, vader? Hebt ge soms een ontaard zoon waardig bevonden? Beproof althans, of ge een goed dienaar hebt verkoren, aan wie ge het uitdelen van het bloed des Heren hebt toevertrouwd. En Laurentius vervolgt ²¹): „Noli me derelinquere, pater, quia thesauros tuos iam expendi, quos tradidisti mihi”, laat mij niet achter, vader, want uw schatten heb ik reeds uitgedeeld, die ge mij hebt overgedragen. Het antwoord van Sixtus luidde ²²): „Non ego te, fili, derelinquo ac desero; sed maiora tibi debentur certamina. Nos quasi senes levioris pugnae cursum recipimus, te quasi iuvenem manet gloriosior de tyranno triumphus. Post triduum me sequeris.” Dat is: Ik laat u, mijn zoon, niet achter en verlaat u niet; maar een zwaarder strijd is men u verschuldigd. Ik als oud man ontvang de opdracht tot een lichter worsteling, u echter, jong en krachtig als gij zijt, wacht een roemrijker overwinning op den tyran. Na drie dagen zult ge mij volgen.

De prefect van de keizer roept dan Laurentius voor zich. Hij weet, dat de kerk schatten bezit en geld: „Geef aan Caesar, wat ge weet, dat van Caesar is!” ²³) Laurentius stemt toe, en gebruikt het respijt van drie dagen, dat hij heeft bedongen, met overal in de stad de blinden, lammen en armen te verzamelen, die plachten gevoed te worden uit de voorraad van „moeder de kerk” en die hij als beheerder ervan kende ²⁴). Triomfantelijk herhaalt steeds de liturgie: „Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in saeculum saeculi”, hij deelde uit en schonk weg aan de armen: zijn rechtvaardigheid blijft tot in eeuwigheid! – woorden, die stammen uit psalm 112 (R.K. telling 111) vers 9, welke psalm de lof van de rechtvaardige bezingt.

De drie dagen zijn om. Laurentius heeft zijn armen voor de tempel, waar de magistraat zetelt om de christenen, die voor hem